

Landbosforeningerne maatte give til flige Rejser, for at der efterhaanden kunde danne sig en mere fast Praksis paa dette Punkt. Jeg tror, det er en Bevilling, som vil kunne gøre overordentlig Nytte, naar der kommer lidt System ind i Brugen af den.

Ting: Den ærede Ordfører henviste i sin Tale i Gaar til den i Betænkningen indførte Beretning fra Sparekassensinspektøren. Jeg vil sige, at saa udmærket et Bærf denne Betænkning end er, tør vi dog ikke trøste os med, at den er bleven almindelig Folkelæsnings, at det, der staar i den, kan antages dermed at være udbredt blandt Befolkningen. Men nu mener jeg, at hvad der er kommet frem i denne Beretning, i hvert Fald i høj Grad egner sig til at blive bekendt for de 540 Sparekassers Styrelser, som vi have her i Landet. Det har været mig overordentlig tilfredsstillende at læse denne Beretning fra Sparekassensinspektøren, da han i et og alt godkender den Betragtning, jeg har gjort gældende lige over for det ærede Medlem fra Manders (Lüttichau). Den er i sin hele Udfattelse en bestemt Protest mod den almindelige Opfattelse paa Landet, at Sparekassensinspektøren skal være en Inspektion, en Revision af den Art, at man derigennem kan faa en Betyrrelse mod Bedragerier af forskellig Art. Der er her i Landet 540 Sparekasser, og man vil af Beretningen faa den faktiske Oplysning, at Sparekassensinspektøren i det Aar, han har foretaget det mindste Antal Inspektioner, har foretaget 56, og i det Aar, hvor han har foretaget det største Antal, 85. Man vil altsaa se, at han i Gennemsnit kun hvert 7de Aar kan komme til hver Sparekasse, og enhver vil da kunne forstaa, at den Revision, der kan ske paa den Maade, ikke vil være af den allerringeste Betydning lige over for Bedragerier. Endvidere har Sparekassensinspektøren paa det klareste vist, at han staar paa samme Standpunkt som jeg, idet det, han har anset som sin Opgave, er først og fremmest at være Bestyrelserne behjælpelig med Hensyn til Bogføring, for at denne kan komme i den bedste Orden. Som Numer 2 siger Sparekassensinspektøren, at han er gaaet til at undersøge Sparekassernes Styrelse, til at virke for Vedtægternes Forbedring, til at undersøge Forholdene mellem Indstud og anbragt Kapital og mellem de enkelte Dele af denne, kort sagt til at være Kasserne behjælpelig paa bedste Maade. Det tredje Punkt er dernæst Spørgsmaalet med Hensyn til Anmeldelsen eller Ikke-Anmeldelsen af Sparekassensinspektørens Antkomst. Man vil her bemærke, med hvilken Diskretion Sparekassens-

inspektøren optræder. Ikke en Gang som det tredje siger han, at det, han vil, er at undersøge den virkelige Kassebestand. Han nævner ikke en Gang her dette. Nej, han undersøger Spørgsmaalet, om han skal komme anmeldt eller uanmeldt, og han kommer da til det fornuftige Resultat, at han skal komme anmeldt, idet det kan formodes, at han ellers ikke vil faa noget at se i de smaa Sparekasser, hvor intet regelmæssigt Kontor findes. Jeg tun ikke lade være at sige, at jeg er saa enig med ham deri, at jeg lige over for en Mand, som beklagede sig til mig over, at naar Sparekassensinspektøren kommer til en stor Sparekasse, gør han ikke andet, end at han faar sig en god Middag med Kassebestyrelsen, sagde, at det var det allerbedste lige over for en stor Sparekasse; det eneste, han havde at gøre, var at omgaa dens Styrelse paa en behagelig Maade. Hvis han havde troet, at han paa kort Tid kunde undersøge en stor Sparekasse, vilde det røbet en Mangel paa praktisk Erfaring. Jeg er glad ved at se, at han spiser en god Middag sammen med Bestyrelsen; det er jo virkelig en god Ting. Jeg har kun villet fremhæve dette og finder det overordentlig nyttigt og nødvendigt at fremdrage det, fordi Befolkningen hænger sig med en vis Energi og Bedholdenhed ved den Tanke, som det næsten ikke er muligt at røkke ved, at Sparekassensinspektøren skal være den egenlige Revisor, Undersøger af deres Kasse. Det er absolut nødvendigt, at det bliver fastslaaet, at han ikke har dette Hverv og ikke kan udføre det. De lokale Bestyrelser og Revisionen maa selv være ansvarlige for deres Kasser. Jeg kunde derfor ønske, at man benyttede disse 1,000 Kr., som man har besluttet sig til at spare paa denne Post, til paa en eller anden Maade at gøre det klart for de 540 Sparekassensbestyrelser, at det er deres Pligt selv at passe paa, og at de ikke kunne vente noget i den Henseende af at sthyde sig ind under Sparekassensinspektøren. Jeg har tilladt mig at benytte Lejligheden til paa ny at sige dette; det kan ikke gentages ofte nok, thi ellers ville vi let faa adskillige ny Hornborg Uffærer.

Ordføreren (Lutein): De Udtalelser, jeg tillod mig at komme med i Gaar angaaende Landbrugets Stilling og de Understøttelser, der formentlig var Anledning til at yde det fra Statens Side, have fremkaldt forskellige Ytringer her i Salen, baade anerkendende og modsigende. Jeg skal derfor tillade mig at præcisere min Stilling noget nærmere. Jeg tror da ogsaa, at de ærede Medlemmer og navnlig det ærede Medlem